

Sygn. akt VI RCa 108/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Schubert (spr.)

Sędziowie: SO Hanna Niewiadomska

SR del do SO Jowita Sikorska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Kulesza

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2017 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniej D. P.** reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego R. P.

przeciwko **B. D.**

o alimenty

na skutek apelacji małoletniej powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 9 marca 2017 roku

sygn. akt III RC 155/16

1. zmienia zaskarżone orzeczenie w punkcie I o tyle tylko, że zasadzone tam alimenty podwyższa do kwoty po 350 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie;
2. oddala apelację w pozostałej części;
3. koszty procesu za instancję odwoławczą między stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 108/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 9 marca 2017 roku w sprawie III RC 155/16 zasądził od pozwanej B. D. na rzecz małoletniej powódki D. P. alimenty w kwocie po 250 złotych miesięcznie, płatne do rąk ojca małoletniej powódki, do dnia 10 każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia 1 marca 2017 roku, natomiast w pozostałej części powództwo oddalił. Jednocześnie odstąpił od obciążenia pozwanej kosztami sądowymi, natomiast koszty procesu między stronami wzajemnie zniósł.

W uzasadnieniu podał, że przedmiotowe powództwo zasługiwało na uwzględnienie, jedynie w części. Analiza całokształtu materiału dowodowego, w ocenie Sądu Rejonowego pozwala na przyjęcie, że przedmiotowe roszczenie jest wygórowane.

Sąd I instancji podniósł, że małoletnia D. P. ma (...) lat i jest pod opieką swojego ojca, z którym ma bardzo dobre relacje. Mieszka z nim od listopada 2015 r. i od tego czasu R. P. ponosi koszty utrzymania i wychowania małoletniej. Sąd Rejonowy ustalił, że miesięczny koszt utrzymania dziecka wynosi około 500 złotych, natomiast pozwana co prawda przekazuje co miesiąc po 150 złotych, ale kwota ta nie jest wystarczająca. Jednocześnie wskazano, że matka małoletniej dba o poprawne relacje z córką, jeździ do miejsca jej zamieszkania w celu realizacji kontaktów i spędza z nią czas. Nie zmienia to jednak faktu, że większość obowiązków i trud wychowania nastoletniej córki spoczywa na ojcu. Ojciec małoletniej, po potrąceniu zadłużenia otrzymuje miesięcznie kwotę 800 złotych. Prowadzi on gospodarstwo domowe razem z córką i jego matką. Dzielą się oni kosztami utrzymania mieszkania, ale kwota jaką dysponuje na potrzeby córki jest niewystarczająca. Zdaniem Sądu I instancji, przy uwzględnieniu, że udział obojga rodziców w kosztach utrzymania małoletniej powinien być na podobnym poziomie, to kwota dochodzona pozwem jest zawyżona. Sąd I instancji wskazał, że obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców, w zbliżonym do siebie stopniu. Odnosząc się do sytuacji materialnej pozwanej podał, że pracuje ona zawodowo i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości około 1447 złotych netto. Spłaca kredyt hipoteczny i ponosi koszty swojego utrzymania, gdzie po odliczeniu bieżących zobowiązań pozwanej pozostaje jej do dyspozycji kwota około 500 złotych. Reasumując, Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że kwota po 250 złotych miesięcznie od pozwanej na rzecz D. P., jest adekwatna zarówno do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej jak i możliwości zarobkowych pozwanej, a także okoliczności, że ojciec dziecka także nie jest całkowicie zwolniony z obowiązku alimentacyjnego, mimo sprawowania bieżącej opieki nad dzieckiem. Oddalając powództwo w pozostałym zakresie wskazał na sytuację finansową pozwanej, uznając, że zasądzona kwota alimentów w wysokości po 250 złotych miesięcznie pozostaje w granicach jej możliwości płatniczych i zarobkowych.

Apelację od powyższego wyroku wniosła małoletnia powódka, zaskarżając wyrok w części oddalającej żądanie ponad kwotę 250 złotych. Zażądała ustalenia alimentów w wysokości po 800 złotych miesięcznie, po czym przed Sądem wskazała ostatecznie na kwotę po 500 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu apelacji wskazano na wysokie wydatki jakie związane są z bieżącym utrzymaniem małoletniej, a którym to nie jest w stanie podoląć jej ojciec. Podkreślono, że udział pozwanej w partycypowaniu tych kosztach, ustalony przez Sąd I instancji na kwotę po 250 złotych, jest zdecydowanie zbyt niski i nie uwzględnia faktycznych potrzeb powódki.

Pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie jako bezzasadnej, argumentując to trafnością rozstrzygnięcia dokonanego przez Sąd I instancji. Podkreśliła, że jej obecna sytuacja materialna uniemożliwia na przekazywania na rzecz powódki kwot wyższych, aniżeli zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego.

Sąd zważył, co następuje:

Apelacja małoletniej powódki jest częściowo zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy wprowadził prawidłowo ustalił stan faktyczny w sprawie, jednakże na podstawie tak poczynionych ustaleń wysnuł wnioski, których to Sąd Okręgowy nie jest w stanie ostatecznie zaaprobować. W ocenie Sądu Okręgowego zasadnym jest częściowe uwzględnienie żądania małoletniej powódki i zwiększenie wysokości alimentów, jakie zobowiązana jestłożyć na jej rzecz pozwana.

Bezspornym jest, że zgodnie z treścią art. 133 kro, rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek alimentacyjny rodziców względem małoletniego dziecka spoczywa na obojgu rodzicach, chyba, że któryś z nich nie ma możliwości wypełniania tego obowiązku.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie alimenty są zbyt niskie aby zabezpieczyć podstawowe potrzeby małoletniej powódki. Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone w uzasadnieniu Sądu I instancji, który uznał, że ojciec dziecka nie jest całkowicie zwolniony z obowiązku alimentacyjnego, mimo sprawowania bieżącej opieki na dzieckiem, tym niemniej nie sposób zaaprobować

wysokości ustalonych alimentów na kwotę 250 złotych, które mają być zakresem obowiązku alimentacyjnego pozwanej. Analiza akt sprawy jednoznacznie wskazuje, że pomiędzy rodzicami małoletniej istnieje bardzo silny konflikt, który z pewnością uniemożliwia im na współdecydowania o sprawach dziecka, w tym o kwestiach związanych z jej utrzymaniem. Jednakże skala tego sporu nie może przysłaniać stron celu nadrzędnego, którym bezspornie jest dobro dziecka. Dobro dziecka wymaga, aby jego rodzice, w sposób odpowiedni i zarazem proporcjonalny do uzyskiwanych przez siebie zarobków, partycypowali w kosztach jego utrzymania. Sytuacja materialna obu stron jest dość skomplikowana, zaś dochody przez nie uzyskiwane ocenić należy jako niewielkie. Pozwana pracuje zawodowo i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok. 1447 złotych netto. Spłaca kredyt hipoteczny i ponosi koszty swojego utrzymania. Po odliczeniu bieżących zobowiązań pozwanej pozostaje jej do dyspozycji kwota ok. 500 zł. Nie zmienia to jednak faktu, że zasądzona kwota alimentów od pozwanej na rzecz małoletniej powódki, jest zbyt niska, aby można było mówić, że umożliwi na zabezpieczenie chociażby części jej usprawiedliwionych potrzeb. Małoletnia D. P. jest nastolatką, jej potrzeby stale rosną i wymagają finansowego wsparcia. Uzyskuje dobre wyniki w nauce, dobrze radzi sobie z przedmiotami ścisłymi i prawdopodobnie będzie chciała w dalszym ciągu kontynuować naukę, co będzie w oczywisty sposób wiązać się z dodatkowymi kosztami. Słusznie wskazał Sąd Rejonowy, że ograniczone możliwości finansowe ojca nie pozwolą na uczestnictwo małoletniej w odpłatnych zajęciach dodatkowych, czy też w podjęciu korepetycji. Powyższe wiąże się określonymi kosztami, którym samodzielnie nie będzie w stanie poddać ojciec powódki. Tym samym Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że koniecznym jest zwiększenie wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanej względem małoletniej powódki. Sąd Okręgowy uznał, że zasądzona niniejszym wyrokiem kwota alimentów w wysokości 350 złotych miesięcznie pozostaje w granicach możliwości płatniczych i zarobkowych pozwanej, przy czym dodatkowo podnieść należy, że pozwana kupuje córce odzież czy słodycze, więc jej udział w utrzymaniu córki nie ogranicza się wyłącznie do alimentów.

Z tych też względów, na podstawie art. 386 § 1 kpc, orzeczono jak w punkcie 1 wyroku.

Konsekwencją powyższego rozstrzygnięcia, było oddalenie apelacji w pozostałej części w oparciu o przepis art. 385 kpc (punkt 2 wyroku).

O kosztach procesu za instancję odwoławczą między stronami orzeczono na podstawie art. 100 kpc (punkt 3 wyroku).